

РЕШЕНИЕ

№ 155

гр. Пловдив, 03.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, II СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Нина Ив. Кузманова

Членове: Веселин Д. Хаджиев
Иван М. Минчев

при участието на секретаря Гергана П. Спасова
в присъствието на прокурора Светлозар Чераджийски
като разгледа докладваното от Веселин Д. Хаджиев Въззивно наказателно
дело от общ характер № 20235300600082 по описа за 2023 година

Производството е по реда на глава XXI от НПК.

С Присъда № 175 от 26.09.2022 г., постановена по НОХД № 2185/2022 г. по описа на Районен съд - Пловдив, 9 наказателен състав, Съдът е признал подс. П. Т. К. за виновен в това, че на 20.01.2022 г. в гр.П., обл.П., е причинил другиму - на К. З. С. с ЕГН *****, средна телесна повреда, изразяваща се във високостепенно разклащане /луксация/ на първи горен ляв резец /зъб № 21/, първи долен ляв зъб /зъб № 31/ и втори долен ляв зъб /зъб № 32/, довело до избиване на зъби, без които се затруднява дъвченето и говоренето, като деянието е извършено по хулигански подбуди, поради което и на основание чл.131, ал.1, т.12 вр. чл.129, ал.2 вр. ал.1 от НК вр. с чл.54 от НК го е осъдил на ДВЕ ГОДИНИ И ШЕСТ МЕСЕЦА лишаване от свобода.

На основание чл.66, ал.1 от НК, Съдът е отложил изпълнението на така наложеното наказание „ЛИШАВАНЕ ОТ СВОБОДА” в размер на ДВЕ ГОДИНИ И ШЕСТ МЕСЕЦА с изпитателен срок от ТРИ ГОДИНИ, считано от влизане на присъдата в сила.

Със същата присъда, подс. П. Т. К. е осъден на основание чл.189, ал.3 от НПК да заплати направените разноски по досъдебното производство в размер на 214,50 лева в полза на Държавата по сметка на ОД на МВР - Пловдив,

както и да заплати направените разноси по делото в размер на 50 лева в полза на Държавата по сметка на Районен съд - Пловдив.

Подс. П. Т. К. е осъден да заплати на частния обвинител К. З. С. с ЕГН ***** сумата от 1300 лева, направени разноси по делото за назначаване на повереник.

Срещу присъдата е депозирана въззивна жалба и допълнение към нея от адв. Р. Д., защитник на подсъдимия П. Т. К.. В жалбата и допълнението се излагат доводи, че постановената присъда е неправилна, и незаконосъобразна, защото в мотивите към нея, Съдът неправилно е интерпретирал събраните по делото доказателства. Прави се искане въззивният съд да отмени присъдата, като постанови нова с която да признае подс.П. К. за невинен по повдигнатото му обвинение.

Срещу въззивната жалба и допълнението към нея е депозирано възражение от пострадалия и частен обвинител К. З. С., чрез поверениците му адв.Р. М. и адв.Е. Т.. Във възражението се излагат доводи, че постановената присъда е правилна и законосъобразна, защото повдигнатото срещу подс. К. обвинение е доказано по несъмнен начин. Прави се искане въззивният съд да остави без уважение въззивната жалба на подсъдимия, като потвърди постановената присъда с която подс. К. и признат за виновен по повдигнатото му обвинение и му е наложено справедливо наказание.

В съдебно заседание пред въззивния съд, адв. Д. – защитник на подсъдимия поддържа жалбата и допълнението към нея. В хода на съдебното заседание излага доводи, че първоинстанционния съд неправилно е интерпретирал събраните по делото доказателства, което е довело до неправилна и незаконосъобразна присъда.

Подсъдимият К. също поддържа жалбата. Твърди, че е налице разминаване в показанията на свидетеля К. С.. В последната си дума заявява, че желае да бъде оправдан.

Представителят на Окръжна прокуратура – П. намира първоинстанционната присъда за правилна и законосъобразна и пледира за потвърждаването ѝ.

Частния обвинител К. С. и поверениците му адв. Р. М. и адв. Е. Т., редовно призовани не се явяват. От същите по делото е постъпила молба в която не възражават делото да се разгледа в тяхно отсъствие, като поддържат възраженията си против жалбата. Заявяват, че поддържат изразеното становище с молба № 4376/2023 г.

Пловдивският окръжен съд, след цялостна проверка на присъдата, независимо от основанията, посочени от страните и в предмета и в пределите на въззивната проверка по чл.313 и чл.314 от НПК, намира жалбата за ДОПУСТИМА, но разгледана по същество за НЕОСНОВАТЕЛНА.

Първоинстанционният съд е приел за безспорно установена следната фактическа обстановка:

Подсъдимият П. Т. К. е роден на *** г. в гр. П., обл. П.. Живее в гр.П., обл.П. на ул.,***“ № 12, вх. В, ет. 5, ап. 9. Той е ***, *** с висше образование. Не е женен, не е осъждан и работи като шофьор. ЕГН *****.

На 20.01.2022 г. около 15:00 ч., в гр.П., свидетелят К. З. С. управлявал лек автомобил марка и модел „Пежо 307“ с рег. № **** - червен на цвят, като се движил с посочения автомобил в гр. П. по бул. „Шести Септември“ в посока от магазин „Мосю Бриколаж“ към бул. „Цариградско шосе“, като бил сам в автомобила.

На същата дата - 20.01.2022 г. и по същото време, в гр.П., подсъдимият П. Т. К. управлявал червен на цвят лек автомобил марка и модел „Волво Ес 40“ с рег. № ***, като се движил непосредствено пред автомобила на свидетеля С. по бул. „Шести Септември“ в посока към бул. „Цариградско шосе“, гр. П. - в лявата лента за движение. Подсъдимият К. също пътувал сам в автомобила.

Докато се движел зад автомобила на подсъдимия К., на свидетеля С. му направило впечатление, че автомобила пред него с рег. № *** се движи неестествено по пътното платно, като рязко намалял скоростта, след което отново я увеличавал, а на зелен светофар непосредствено преди кръстовището на бул. „Шести Септември“ с ул. „Орловец“, К. намалил и почти спрял движението на автомобила. Предвид това свидетелят С. се престроил в дясната пътна лента и когато се изравнявайки се с автомобила на подсъдимия К., светнал червен сигнал на светофара и двата автомобила спрели движението си, установявайки се един до друг. Свидателят С. забелязал, че водачът на описаното червено на цвят „Волво“ е непознат за него млад мъж, а именно - подсъдимият К., както и, че същият говори по мобилния си телефон и не наблюдава пътната обстановка, поради което му направил жест с ръка да свали стъклото. Подсъдимият К. свалил дясното стъкло на автомобила си, тъй като С. се намирал с автомобила отдясно на неговия. Свидателят С. свалил своето предното ляво стъкло и направил забележка на К. относно действията му, на което подсъдимия К. отговорил в смисъл, че не е полицаи да му прави забележка и какъв е бил той.

Тъй като към този момент светнал зелен сигнал на светофарната уредба, свидетелят С. и подсъдимият К. потеглили с автомобили си и продължили движението си. Свидателят С. продължил с автомобила си от бул. „Шести Септември“, включвайки се по бул. „Цариградско шосе“ в гр. П., като на следващия светофар - на кръстовището с бул. „Освобождение“ се престроил в средната лента на платното за движение и спрял, тъй като отново светнал червен сигнал на светофара, а подсъдимият К., който го следвал, се престроил в лявата лента и спрял до автомобила на С.. Подсъдимият К. бил ядосан от отправената му на предния светофар забележка и отправил към С. думите „*Ей сега ти *** майката!*“, след което излязъл от автомобила и се насочил към него. Свидателят С. не бил вдигнал сваленото по-рано предно ляво стъкло на

автомобила си (до шофьорското място, на което се намирал) и подсъдимият К. му нанесъл два юмручни удара в областта на лицето - от лявата страна, от които очилата, които носел свидетеля С., паднали в автомобила му, а по лицето му текнала кръв, а подсъдимият К. се върнал в автомобила си и напуснал местопроизшествието.

Междувременно в дясната пътна лента на светофара на кръстовището на бул. „Цариградско шосе“ с бул. „Освобождение“ в гр. П. се намирал свидетеля М.Г.Б. в управлението от него автомобил марка и модел „Фиат Пунто“ с рег. № ***, като автомобилите на С. и К. били позиционирани съответно в пътните ленти, намиращи се вляво от него. Докато изчаквал на червен сигнал на светофара в автомобила си, свидетелят Б. възприел зрительно действията на непознатия за него подсъдимия К., а именно как последният изведнъж излязъл от автомобила си и се насочил към спрелия в средната лента автомобил на С., посегнал през отворения преден ляв прозорец на автомобила и му нанесъл удар, като точно в този момент светофарът светнал зелен сигнал и Б. потеглил с автомобила си и завил по бул. „Освобождение“, след което до № 2 на булеварда, на обособена отбивка свид. Б. забелязал полицейски патрул и спрял, за да сигнализира за случилото се.

Полицейският патрул, забелязан от Б. бил в състав свидетелите З.Г.Н. и Б.Г.В. - служители на Шесто РУ при ОД на МВР - Пловдив, които по предварително утвърден график за времето от 07:00 ч. до 19:00 ч. на 20.01.2022 г. изпълнявали служебните си задължения, свързани с проверка и контрол по транспорта в района, в който били позиционирали патрулния автомобил. Двата полицейски служители установили самоличността на свидетеля М. Б. и докато разговаряли с него, свидетелят С., който междувременно след нанесените му удари също бил потеглил от местопроизшествието с автомобила си, спрял до тях и се представил с документ за самоличност. Свидетелите Н. и В. установили самоличността на К. С. и забелязали, че лицето му било покрито с кръв. При разговор свидетеля С. им съобщил, че преди минути водач на червен на цвят лек автомобил марка „Волво“ с рег. № ***, който бил млад мъж, слязъл на червен светофар и през сваления прозорец на шофьорската врата му нанесъл удари по лицето с юмрук.

На 21.01.2022 г., свидетелят С. посетил личната си зъболекарка свид. Т. И. - К. в кабинета ѝ за преглед, доколкото усетил разклащане на предните си зъби, като и споделил за случилото се - нанесен удар в областта на устата от непознат за него водач на автомобил. Свид. К. извършила преглед и установила, че първи горен ляв зъб /зъб №21/ и първи и втори долян лев зъб /съответно зъб № 3 1 и зъб №32/ били силно разклатени. Предвид установеното се наложила екстракция на първи горен ляв зъб и на 21.01.2022 г. същият бил изваден. Впоследствие се наложило изваждане и на долните два зъба, които били извадени съответно на 01.02.2022 г. и на 02.02.2022 г.

На 21.01.2022 г. свид. С. отишъл до Отделение по Съдебна медицина

при УМБАЛ „Св. Георги“ - ЕАД - П., където му бил извършен преглед и издадено Съдебномедицинско удостоверение №78/2022г./21.01.2022 г.

Гореизложената фактическа обстановка проверяваният съд е намерил за несъмнено установена от събраните по делото доказателства и доказателствени средства: показанията на свидетелите К. З. С., М.Г.Б., Б.Г.В., З.Г.Н. и Т. И. И.-К., както и от приобщената по делото съдебно-медицинска експертиза; вещественно доказателство - оптичен диск от Районен център „112“ и разпечатката от база данни на Районен център „112“.

Направеният доказателствен анализ е подробен, доказателствената и аналитична дейност на съда е правилна и в този смисъл постановената присъда се явява обоснована, поради което се споделя изцяло и от настоящия въззивен съдебен състав.

Първоинстанционният съд правилно е приел, че показанията на свидетелите М.Г.Б., Б.Г.В., З.Г.Н. и Т. И. И.-К. - са логични, последователни, житейски правдоподобни и са напълно съответни помежду си и по отношение на главните факти, подлежащи на доказване.

Чрез показанията на св. Б. се установява какви са били действията на подсъдимия, посягането към пострадалия С., както и състоянието на същия след това - че бил целия в кръв. Наведеното от защитата възражение, че съдът неправилно е възприел информацията от посочения свидетел, тъй като св. Б. не споменавал нищо за удар не може да бъде споделено. В съдебно заседание проведено на 09.06.2022 г. /л.77, гръб/ св. Б. е изложил собствените си възприятия относно обстоятелствата от предмета на доказване, а именно твърди, че е видял посягане като с удар и е видял движението на ръката на подсъдимия. Освен това, изнесеното от този свидетел се подкрепя от показанията на св. В. /л.75/ *„При нас дойде лице от мъжки пол и ни заяви, че малко по-надолу на кръстовището... две лица са влезнали в конфликт, като едното нанася удари на другото.* Вярно, че с показанията си св. В. преразказва заявеното му от св. Б. и от тази гледна точка показанията му като гласно доказателствено средство се явяват източник на производни доказателства, но в случая няма пречка да се използват производни доказателства, когато служат за проверка на преките и не ги заменят, тъй като съдът при оценката на доказателствените материали е използвал и едните и другите. В тази връзка съдът няма процесуално задължение да използва само преки доказателства. Най малкото защото чл.104 от НПК не прави такова разграничение. Следователно показанията на св. Б. правилно са кредитирани от първия съд, като логични, последователни и непротиворечиви, като са съпоставени и с другите доказателствени източници.

Чрез показанията на св. Б.Г.В. и З.Г.Н. се установява времето и мястото на деянието, факта, че на посочената дата и място при тях дошъл свидетелят Б., а след това и св. С., като вторият бил с окървавено лице и описали фактическа обстановка, съответстваща на тази, изнесена от последните свидетели и пред съда. От тях се установява и механизма на извършване на

деянието, описан им от пострадалия след възникване на инцидента. Пресъздавайки изнесеното им от пострадалия, същите описват по идентичен начин, че последния е бил ударен с юмручни удари, но също така, че нараняванията на св. С. *„бяха по лицето, в областта на зъбите, носа и устата.“* /л.75/. Показанията на посочените свидетели са последователни и се подкрепят и от другите кредитирани от съда гласни доказателствени средства. За кредитирането на техните показания не съществува законова пречка, доколкото не е налице предвиденото в разпоредбата на чл.118, ал.1 от НПК, а и същите се явяват незаинтересовани от изхода на делото, следователно са правилно кредитирани от съда.

Чрез показанията на св. К. се установяват данни за медицинското състояние на св. С.. За това, че същия при посещението си при нея е имал някаква степен на пародонтоза *„първа степен не е било повече. Това е най-ниската степен“* /л.68 гръб/, както и данни за състоянието на зъбите на пострадалия и споделеното му за случилото се – нанесен удар в областта на устата от непознат за него мъж. Показанията и съответстват на останалия доказателствен материал и по същество са непротиворечиви, поради което съдът правилно ги е кредитирал.

Първостепенният съд правилно е дал вяра и на показанията на св. С.. За пострадалото лице принципно не съществува забрана да изложи личните си възприятия по повод процесните събития, доколкото последното е пряк участник в тях. За разлика от подсъдимия, който може да дава такива обяснения, каквито намери за необходимо, включително и неверни, то пострадалият носи наказателна отговорност за лъжесвидетелстване. Предвид горното показанията на пострадалия, подобно на обясненията на подсъдимия, следва да бъдат ценени внимателно при преценка за корелацията им с останалите доказателствени източници. В конкретния случай показанията на пострадалия С. се отличават с богато фактологично излагане на възприятия относно мястото, начинът на осъществяване на престъпното деяние и неговото авторство. Още повече, че неговите показания се подкрепят напълно от показанията на всички останали разпитани свидетели по делото.

За да бъде отречена достоверността на показанията на посочените по-горе свидетели е необходимо да се установи, че показанията им са необективни и тенденциозни. В конкретния случай показанията на свидетелите се характеризират с убедителност и правдивост, като освен това последните са дадени и под страх от наказателна отговорност.

Контролираният съд правилно не е дал вяра на показанията на свидетеля Б.Г., тъй като същите нямат отношение към установяване на главните факти и се опровергават от останалите доказателствени източници.

Критично са анализирани и обясненията на подсъдимия П.н К., като съдът е посочил защо не им дава вяра, като ги е съпоставил с другите доказателствени източници. Освен че е констатирано съществено разминаване между тях, версиите на подсъдимия не се подкрепят от

останалите доказателства по делото, поради което и първостепенният съд не ги е кредитирал с доверие и ги е приел единствено като израз на защитна позиция.

Съдът е обсъдил в мотивите си и заключението на съдебно - медицинската експертиза, изготвена от вещото лице С. С., както и писмото на началник сектор РЦ 112 – Кърджали, ведно с оптичен диск, съдържащ информация за постъпил сигнал.

Съгласно приетата по делото съдебно - медицинската експертиза по писмени данни, първи горен ляв резец /зъб 21/ е бил изваден на 21.01.2022 г., поради констатирано високостепенно разклащане /луксакия, изкълчване/. По същата причина след около десет дни са били извадени и първи и втори долни зъби отляво, съответно зъби № 31 и № 32. Изваждането на тези три зъба само по себе си е било продиктувано от високостепенното им разклащане /луксиране/, и е причинено по механизма на удар с или върху твърд тъп предмет и е получено при удар с ръка в областта на тези зъби. Съгласно същото заключение - само по себе си и отделно от останалите травми, това увреждане на тези три зъба с последващата им екстракция /изваждане/ е довело до избиване на зъби, без които се затруднява дъвченето и говоренето /по смисъла на чл.129, ал.2 от НК/, респ., е причинена средна телесна повреда. Освен това в разпита си пред съда вещото лице е заявило, че *„липсата на всеки зъб от тези три-четири резеца е сериозен дефицит на дъвченето и говоренето, защото това са важни зъби, резци, участват активно във фазата на отхапването и говора“* /л.72 гръб/. От това следва, че деянието на подсъдимия би било съставомерно и само при загуба на един зъб, а именно: първи горен ляв резец /зъб 21/. Не може да бъде споделено възражението, че не е обърнато внимание на амбулаторните листи с № 43/21.01.2022 г. и № 95, както и на съдебномедицинските удостоверение № 78/2022 г. при условие, че вещото лице в заключението си е взело предвид информацията която се съдържа в тях. Данните за констатираните в това удостоверение травми са изследвани, като е била назначена съдебномедицинска експертиза, която основавайки се на специалните познания в съответната област е дала обоснован отговор на въпросите, свързани с предмета на доказване. Изготвеното заключение е резултат от подробен анализ и преценка на съвкупността от доказателствените материали. Заключениеето е било възприето от съда като компетентно, пълно, обективно и ясно, тъй като вещото лице е извършило специализиран анализ не само на писмените материали и гласните доказателствени източници, но и твърде подробно го е доразвило пред районния съд и по същество при изготвянето му не възникват противоречия. Уточненията на вещото лице в съдебно заседание не определят експертизата като непълна или неясна, респективно липсва нарушение на чл.153 от НПК, а отказът да бъде назначена допълнителна съдебно - медицинската експертиза не е попречил за изясняване на всички съществени обстоятелства, включени в предмета на доказване по делото. Обстоятелството, че дадено заключение по назначена

експертиза не удовлетворява тезата на някоя от страните, не е измежду законовите предпоставки за назначаване на допълнителна или повторна експертиза. Освен това, „не всяко неуважено доказателствено искане може да се подсумира под категорията „съществено нарушение на процесуалните правила“, а само това с отказа на което се е стигнало до неизясняване на важен за предмета на доказване факт (Р-412-2012- II н.о; Р-233-2009- II н.о), какъвто не е настоящия случай.

Ето защо районния съд не е допуснал процесуално нарушение, като не е назначил допълнителна експертиза, щом вещото лице от съответната област на приетата експертиза е дало изчерпателен отговор на всички въпроси от съдебно-медицинско естество, релевантни към установяване на съществените факти и обстоятелства по делото.

По отношение на веществено доказателство – оптичен диск от РЦ – 112, предявен на страните и изслушан от същите и съда се установява подателя на сигнала, а именно св. С..

При така приетата фактическа обстановка не е налице и нарушение на материалния закон. Правилно първостепенният съд е намерил за установено, че подсъдимият П. Т. К. е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъплението по чл.131, ал.1, т.12, вр. чл.129, ал.2 вр. ал.1 от НК за това, че на 20.01.2022 г. в гр. П., обл.П., е причинил другиму - на К. З. С. с ЕГН *****, средна телесна повреда, изразяваща се във високостепенно разклащане /луksация/ на първи горен ляв резец /зъб № 21/, първи долен ляв зъб /зъб № 31/ и втори долен ляв зъб /зъб № 32/, довело до избиване на зъби, без които се затруднява дъвченето и говоренето, като деянието е извършено по хулигански подбуди.

От обективна страна за осъществяване на състава на престъплението е необходимо да се установи, че е налице избиване на зъби без които се затруднява дъвченето или говоренето. Съгласно задължителната съдебна практика под „избиване на зъби“, без които се затруднява дъвченето или говоренето, се разбира такова увреждане, което обхваща алтернативно загуба на зъби, счупване до венеца или разклащането им, което неминуемо води до отпадането им. Деянието е съставомерно и при избиване само на един зъб, ако това е довело до затрудняване на дъвченето или говоренето. /Постановление № 3 от 27.IX.1979 г., Пленум на ВС/. Престъплението е резултатно, поради което се очертават причинни връзки, които следва да са налице за съставомерността му. В настоящия случай на подсъдимия К. е бил изваден първи горен ляв резец /зъб 21/ на 21.01.2022 г. поради констатирано високостепенно разклащане /луksация, изкълчване/. По същата причина след около 10 дни са били извадени и първи и втори долни зъби отляво, съответно зъби № 31 и № 32. Изваждането на тези три зъба само по себе си е било продиктувано от високостепенното им разклащане /луksиране/. Налице е пряка причинно-следствена връзка между настъпилото уреждане и извършените от подсъдимия удари, което добре кореспондира със

заклучението на експерта причинено по механизма на удар с или върху твърд тъп предмет и е получено при удар с ръка в областта на тези зъби, както и с останалия доказателствен материал.

Наведеното от защитата, че пострадалият е страдал от пародонтоза, което заболяване по естеството си има за последица загуба на естествените зъби се явява неоснователно. Наличната пародонтоза не е довела, нито е допринесла за причиненото увреждане, а същото е причинено единствено от ударите на подсъдимия. Още повече, че съгласно показанията на свидетеля К., пародонтозата е била около първа степен, а видно от експертното заключение при трета степен и нагоре на пародонтоза 75% от функциите на зъба вече са загубени и лечението е екстракция.

От субективна страна подс. К. е действал с пряк умисъл и по хулигански подбуди. Налице са хулигански подбуди за извършване на престъплението от страна на обвиняемия, тъй като избраният от него начин за разрешаване на възникналия проблем при разминаването на двата автомобила, категорично не отговаря на общоприетите правила за нормално човешко общуване, затова с поведението си е демонстрирал явното си неуважение към обществото и конкретно - към установените социални норми за поведение, които е игнорирал без обективна причина. Поведението на подсъдимия е било възприето не само от намиращите се по това време на същото място лица, но е извършено на публично място на оживен булевард и по този начин е могло да стане достояние на широк кръг граждани, което говори, че с действията си подсъдимият е демонстрирал незачитане на обществения ред и явно неуважение към обществото. Чрез тези свои действия подсъдимият П. Т. К. е изразил открито висока степен на неуважение към личността.

С оглед на изложеното, настоящия състав намира, че първия съд е приложил правилно материалния закон.

Районният съд е приел, че наказанието следва да се определи при превес на смекчаващи отговорността обстоятелства. Законосъобразно при индивидуализацията на наказанието „лишаване от свобода“ в определения размер от две години и шест месеца, първият съд основателно е отчетел като смекчаващи вината на подсъдимия К. – добрите характеристични данни а именно: същият е неосъждан, трудово ангажиран, без данни за други противообществени прояви. Основателно са отчетени и като отегчаващи обстоятелства другите увреждания, които не са предмет на обвинението, а именно разкъсно-контузна рана по горния ляв клепач, както и кръвонасядания и охлузвания по кожата. Правилно е отчетен и факта, че пострадалия е значително по-възрастен от подсъдимия. Наложено на подсъдимия наказание лишаване от свобода за срок от две години и шест месеца съответства на целите визирани в чл.36 от НК за индивидуална и генерална превенция и е съобразено с обществената опасност на деянието и дееца. Настоящият съдебен състав намира така определеното по вид и размер наказание за правилно и законосъобразно, поради което не са налице

основания същото да се изменя.

С оглед наличието на материалноправните предпоставки за приложението на чл.66, ал.1 от НК, правилно и законосъобразно е решението на първостепенния съд, че така наложеното на подсъдимия К. наказание не е необходимо да бъде изтърпяно реално и изпълнението следва да се отложи, като е определил изпитателен срок в минималния размер от три години.

Законосъобразно на основание чл. 189, ал.3 от НПК в тежест на подсъдимия П. Т. К. са възложени разноските по досъдебното производство в размер на 214,50 лева, който следва да заплати в полза на Държавата по сметка на ОД на МВР - Пловдив, както направените разноски по делото в размер на 50 лева, който следва да заплати в полза на Държавата по сметка на Районен съд - Пловдив. С оглед изхода на делото, подс. П. Т. К. правилно е осъден да заплати на частния обвинител К. З. С. сумата от 1300 лева, направени разноски по делото за назначаване на повереник.

Районният съд не се е произнесъл с присъдата по веществените доказателства приложени към делото, което следва да направи по реда на чл.306, ал.1, т.4 от НПК.

С оглед на изложеното, Пловдивският окръжен съд намира, че възраженията във въззивната жалба и допълнението към нея са неоснователни. При възприетата фактическа обстановка, съответна на доказателствата по делото, изводите на Пловдивския РС са правилни и се споделят напълно и от настоящия съд.

При извършената служебна проверка, Окръжният съд не констатира да са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са достатъчно основание за отмяна на атакуваната присъда.

С оглед на гореизложеното, обжалваната присъда следва да бъде потвърдена изцяло, като правилна и законосъобразна, поради което, и на основание чл.334, т.6 във вр. с чл.338 НПК, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Присъда № 175 от 26.09.2022 г., постановена по НОХД № 2185/22 г. по описа на Районен съд Пловдив - IX наказателен състав.

Решението не подлежи на обжалване и протестиране.

Страните да бъдат уведомени за изготвянето му.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____